

மெய்கண்டார் கழக வெளியீடு. கட.

ஏ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மெய்கண்ட நாதன் விரைகழல் வேல்கு.

சௌ சந்தாராரியர் புராணம்
சிவஞான சுவாமிகள் சரிதம்.

காஞ்சிபுரம்

மெய்கண்டார் கழகம்.

1940.

மெய்கண்டார் கழக வெளியீடு—கு

ஏ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மெய்கண்ட நாதன் விரைகழல் வெல்க

திருவாரூர்ச் சுவாமிநாத தேசிகரவர்கள் இயற்றிய
சௌ சந்தாஞ்சாரியர் புராணமும்

திரிசிரபுரம்-மகாவித்துவான்
மீனாட்சிசுந்தரப்பிள்ளையவர்களியற்றிய
சிவஞான சுவாமிகள் சரிதமும்

இவை

காஞ்சிபுரம்
ஆடிசன்பேட்டை சவுளி வியாபாரம் சாமியர்
உயர்திரு.

வி. பி. ஏ. கிருஷ்ணசாமி முதலியாரவர்கள்
பொருளுதவியால்,

மெய்கண்டார் கழகத் தினர்

பத்மா அச்சகத்தில் பதிப்பித்தவை

மெய்கண்டார் யாண்டு எகள

1940

ப.தி.ப.பு.ண.ர

— — —

கைவசித்தாங்க சீதான குரவர்களின் வரலாற்றைப் புராண வடிவமாகக் கூறும், திருவாளூர், சுவாமிகாத தேசிகரவர்களியற்றிய சைவசந்தானுசாரியர் புராண சங்கிரகத்தை இதற்கு மூன் பதிப் பித்து வெளியிட்டவர்கள் திருவாளூர், பொன்னையா தேசிகர் அவர்கள் ஆவார்கள். அப்பதிப்பின்பாட்கள் இப்போது கிடைத்தல் அரிதாக இருத்தலின் இவ்வெளியீட்டை நம் கழகம் மேற்கொள்வதாயிற்று. இவ்வெளியீட்டில் மகாவித்துவான் மீண்டுமிசுந்தரம் பிள்ளையவர்களியற்றிய சைவசித்தாந்தமாபாடிய கீத்தா மாதவசீ சிவு ஞான யோகிகள் வரலாறும், சந்தர்த்தாவர்கள், பாடியகாரர் தோத்திரங்களும் உடன் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றுடன் சுந்தான குரவர்கள் அருளிய அருணால்களின் விளக்கமும் தரப்பட்டுள்ளது.

இவ்வெளியீட்டிற்கு வேண்டிய பொருளுதவியைச்செய்து முற்றுவித்தவர்கள் காஞ்சிபுரம் ஆடசன்டெபுட்டை சவனி வியாபாரம் சாமியார் உயர்ச்சைவத்திருவாளர் வி. பி. ர். கிநுஷணசாமி முதலி யார் அவர்கள் ஆவார்கள். சாமியார் அவர்களின் தூய வாழ்க்கையம் ஒழுக்க விழுப்பமும், அவர்களாவியற்றப்பெற்றுவரும் அறவினைத் திறன்களும் யாவரும் அறிந்தவை. சமய வளர்ச்சிக்குக் கருவியாகிய இத்தகைய கடவுட் பேரத்தைச் செய்ய மூந்துதல் அவர்களுக்கு இயல்பேயர்கும், இக்கடனறி காட்சிய பெருந்தகையார்க்கு நமது கழகம் மனமார்த்த நன்றி செலுத்துகிறது.

இப்பதிப்பைச் செம்மையாக அச்சிட்டு மூடித்த பத்மா அசீசுக உரிமையாளருக்கு நம் கழகத்தின் நன்றியுரியதாகின்றது.

இவ்வெளியீட்டை இடையூறின்றி இனி து முற்றுவித்த எல்லாம்வல்ல இறைவன் திருவாளூரை இறைஞ்சுகிறோம். இதனை அன்பர்கள் யாவரும் பெற்றுப் பயன் துய்ப்பார்களாக.

இங்ஙனம்,

காஞ்சிபுரம், }
30-10-40. }

க. வச்சிரவேல். முதலீயர்,
க. மு. அண்ணுமலை ரெட்டியர்,
செயலாளர்கள்.

**சைவசந்தரானுசிரியர்களும்
அவர்களியாற்றிய அருணால்களும்**

1. மெய்கண்டதேவர்:—

**சிவஞான போதம்
(வார்த்திகப் பொழிப்புடன்)**

2. அருணந்திசிவாசாரியர்:—

1. சிவஞான சித்தியார்

2. இருபா இருபங்கு

3. மறைஞானசம்பந்தர்:—

4. உழாபதிசிவாசாரியர்:—

1. சிவப்பிரகாசம்

2. திருவருட்புயன்

3. வினாவெண்பா

4. போற்றிப் பங்கிரூடை

5. உண்மைதெற்றிவிளக்கம்

6. கொடித்தவி

7. தெஞ்சுவிடுதொது

8. சங்கற்பந்திராகரணம்

சிவமயம்.
திருச்சிற்றமீபலம்.

மெய்கண்ட நாதன் விரைகழல் வெல்க்.

சைவசந்தாஞ்சாரியர் புராணம்.

கடவுள் வாழ்த்து.

விநாயகர்:

பொன்னர் இதழி சடைக்கணிந்த
புனிதப் பெருமான் பூங்கழலே
முன்னு விரும்பும் எப்பொருளும்
என்று முன்னி முறைபரவு
மின்னர் கயிலைச் சுந்தான
குவர் சரிதம் விளம்பிடுவான்
என்னே ரோடை ஜூங்கரத்தன்
இருதாட் கமலம் இறைஞ்சிடுவாம். (க)

கடராசர்.

தூடியதனிற் படைத்தனமிகு தூய்மையாடு
மமைகரத்திற் காத்த ரூல்லைப்
படிபுசூ மங்கியினி லழித்தலுற
வூன்றுமலர்ப் பாதந் தன்னின்
மடியுறவே மறைத்தனற்குஞ் சிதசரண
மலரின்க ணருள லாகத்
திடமுறுத்திச் சிற்சபையிற் நிருநடஞ்செய்
துறைதேவைத் தியானஞ் செய்வாம். (க)

சைவசமயாசாரியர்.

தம்மானைச் சுட்டியருந் தந்தையர்க்குப்
புலப்படுத்தார்* சரணம் போற்றி
அம்மானை மறைக்கதவந் திறப்பித்துத்
தரிசித்தா. ரதிகள் போற்றி
எம்மானைப் பரவையிடைச் சந்துசெல
வேவினர்தம் மிருதாள் போற்றி
பெம்மானைப் பரிவயவ ராக்கினர்தம்
பிரசமலர்ப் பாதம் போற்றி. (ங.)

சைவசந்தாஞ்சாரியர்.

சராண்டிற் சிவஞானம் பெற்றுயர்ந்த
மெய்கண்டா ரினைத்தாள் போற்றி
நாராண்ட பல்லடியார்க் தருள்புரிந்த
அருணாந்தி நற்றுள் போற்றி
நீராண்ட கடந்தைநகர் மறைஞான்
சம்பந்தர் நிழற்றுள் போற்றி
சீராண்ட தில்லைநக ருமாப்தியார்
செம்பதுமத் திருத்தாள் போற்றி. (ச.)

பூரணவரலாறு.

சம்புவிற் ரெளிந்த நந்தி யருள்பெறு சனற்கு மாறன்
நம்புகல் வியாதற் கோத நவையறு மவன்கு தற்குப்
பம்பிட நவில்பு ராணம் பதினெட்டுட்ட பவுடி யத்தில்
எம்பெரு மக்கள் காந்த யினையன திகழு மன்றே. (ட.)

நாற்யயன்

எவ்வுலகுந் தோழுமுமெழிலார் சந்தான
குரவர்கட மியற்பு ராண
தில்வியன் மான்மியத்தைத் தீவிரமா
ங்ன்சிடைஞு செவியிற் கேட்போர்

மேய்கண்ட சிவாசாரியர் புராணம்

ந.

இவ்வுலக விந்திரரா யினிமையுறு
செல்வமெலா மெய்திப் பின்னர்
நவ்விவிழி யுமைபாக னருளாலே
பரமுத்தி நண்ணி வாழ்வார். (க)

அவையடக்கம்.

இவ்வுலகிற் புலவரெலா மிலக்கியழு
மிலக்கணமு மிசைய வாய்ந்து
திவ்வியநற் பிரபந்தம் பலவிழைப்பார்
திடமொன்று மில்லாத் தீயேன்
செவ்வியபன் மயிலாடல் கண்டிடுவான்
கோழியுறு திறைவி ரித்தே
எவ்வமுற ஆடுதல்போ லெழிற்குரவர்
மாண்மியத்தை இயம்ப வூற்றேன், (ங)
பாயிரம் முற்றும்.
ஆ க ச் ச ய் யு ஸ் — எ

மெய்கண்ட சிவாசாரியர் புராணம்.

அம்பொன் மேருவிற் காத்தினி லேந்திநல் லருள்செய்
நம்பன் மேவிய குலஞ்செறி நன்னடு நாட்டின்
உம்ப ராரும்வந் தொழில்வரு தாடுறு நிவாசின்
கம்ப மாமணி திரையெறி கண்ரவடு பாங்கர. (க)

கடந்தை மாநக ரமர்ந்தகர ராளர் தங் குலத்திற்
படர்ந்த நாமவச் சுதார்களப் பாளர்தம் பக்கல்
இடம்பெற றும்பல செல்வமு மெய்திமேம் பட்டே
அடங்கி டாதபே ரறிவுறு மதலையை யண்டவான். (ங)

தங்கு ருச்சக லாகம பண்டிதர் தானில்
அங்க மெட்டுறப் பணிந்தரு மகவினை யவிக்குந்
துங்க ஈவர மருளென்த தொல்லை நூ துணர்ந்தோன்
புங்க மார்தமிழ் மறையினைப் போற்றிநான் சாத்தி. (ந)

ஓ வ து .

தூயமறைக் குலமேவு தமிழ்விரகர் துதிசெய்த
*பேயடையா பிரிவெய்தும் பின்னொயிடே இள்ளநினை
வாயினவெலாம்பெறுவ சென்னவமை யருட்பதிக்ஞ்
சேயதமிழ் மறையதனிற் ரெளிவுறக்கண் இளமகிழ்ந்தே. (ச)

ஓ வ து

தன்ன டித்தலம் பணிவிறுந் தன்மைசால் கடர்ந்தை
மன்னு பேரறி வுறுநன்மா ஞைக்கணை நோக்கிப்
பெரான்னி மாநதி வுடகறைப் பொலியும்வெண் காட்டிற்
பண்னு நல்வர மனித்திடு முக்குளம் படிந்து. (ட)

பிரம வித்தியா நாயகி தன்னையும் பிறைசேர்
அருண வேவணியார் அரளையு மதிபணிந் தேத்திக்
கருணை யன்பர்தம் பூசனை கவினுற விழைத்துச்
சரண மென்மலர் தூலைக்கணி யாமெனத் தாழ்ந்து. (க)

ஏனை நல்லற மில்லைடு மியற்றியே வதியிற்
பான வங்கனைள் பங்கன தருளினுற் பாம
ஞான நல்லுருப் புதல்வளை நயமுறப் பெறுவை
சன மற்றிடு சிம்மொழிக் க்கையமின் ரென்றூர். (எ)

என்று கூறிய தங்குலக் குரவன் தினைத்தா
ளொன்று மன்றொடு பணிந்துகை யுச்சிமேற் கூப்பி
யன்று தம்மனைக் கிழத்தியோடகங்களி தூஞும்பிச்
சென்று செய்குவ வென்றுநல் விடைகொடு செல்வார். (ஏ)

*திருஞானசம்பந்தமுரத்தி நாயனூர் தேவாரம் திருவெவண்
காட்டுத்திருப்பதிகம் பண் சீகாமரம் உ பேயடையா.

திடம்பெ ருங்கலை முழுதுணர் தேசிக ரூரைத்த
நடந்த ருஞ்சிவன் சுவேதமா வனத்திடை நண்ணி
இடம்பெ றும்பல தருமமு மியற்றியே வதிந்தார்
அடங்க வில்லருஞ் செல்வவச் சுதர்களாப் பாளர். (க)

வதிய ஒற்றவோ ராண்டினின் மருவுமோர் வைகல்
மதிய மாருங் சடையினுன் கனவில்வங் தெம்பாற்
பதிய மன்பகே னிம்மையிற் பால்ஜீப் பயக்கும்
விதினி னக்கிலை யென்றருள் செய்தனன் விமலன். (ம)

அன்ன வாசகங் கேட்டவச் சுதர்களாப் பாளர்
பொன்னங் கொன்றையம் மதியொடு மெளவியிற்புனைந்தோய்
மன்னு பூம்புக விப்பெரு மான்மன மகிழ்ந்து
சொன்ன லங்கரும் பொருள்களுஞ் சுரந்தருள் பொழிய(கக)

உம்மை யேத்துநற் றமிழ்மறைப் பாடலை உன்னி
மெய்ம்மை பாகவே நம்பினேன் விதியிது கண்டாய்
அம்மை காணநல் லருண்டம் புரியுமா ரமுதே
இம்மை யிற்கதி யருங்நற் புதல்வனை ஈவாய். (கல)

கேவ து.

என்றுபல முனையிறங்கித் துதித்து நிற்க
இமயமலைக் கொடிபாக னியம்ப ஊற்றுன்
நன்றுன துதிகேட்டு மகிழ்ந்தோ முங்னம்
ஞானபோ னகனம்மைத் துதித்த பாடல்
ஒன்றுதுதி கொஞ்சின்பா ஊலக மேத்த
உயர்காழிக் கவுணியன்போ லொருவன் வந்து
நன்றருஞ மகவுருவாய் நன்று மென்ன
நவிற்றியருள் செய்தனனன் மகிழ்ச்சி பொங்க (கந)

கேவ ரூ.

இம்மொழிகேட் டுக்கடந்தை யச்சதர்க
ளப்பான் ரின்ப மேவிச்
செம்மையுறு மறமைனத்து முன்போல
இனிமையெரு செய்யுங் காலைக
கொம்மைவரிச் சூயமைனயா டிருவயிற்றிற்
சிறுகருப்பங் குலவித் தோன்ற
மெய்மந்திற் சடங்களைந்து வையிரண்டு
திங்களினும் விரும்பிச் செய்தார். (கச)

இந்தமுறை கிரியையெலா மீறைந்து
திங்களினு மியற்று நாளிற்
சந்தமறை யாகமங்கள் வழியொழுகு
தாபதர்கள் சலிப்பற் றேங்க
மந்தபரி பாகருநல் லத்துவித
மெய்யுணர்ந்து மகிழ்ச்சி யெய்த
எந்தையருள் சிவஞான போதமறை
இயற்றமிழி னினிது மேவ. (கடு)

நல்வியாத முனியுரைசெய் சூத்திரத்தின்
பாடியமோர் நான்குங் கொள்ட
சொல்வாய்மை பொருள்வாய்மை தெளிதலுறுத்
தேராது சோக முற்றேர்
எல்லாரு மத்துவித சுத்தனிலை
யினீதெய்திச் சோக மேவப்
பொல்லாத சமயிகளு மதிசயிப்பப்
புவனிமிசைப் போத மேற (ககு)

நலமலியுஞ் சிவனடியார் எஞ்ஞான்று
மானந்தம் நன்னி யோக்கத்

தலமலியு மெந்நாடுந் தென்னுடு
தலையெனவே சகங்கொண் டாடக்
கலைமலியும் பிள்ளையா ரொருவர்தாம்
தந்தைமனக் கவலை தீர
நிலவலயத் தவதரித்தார் நிறையன்பார்
சுற்றத்தார் மகிழ்ச்சி நீட்.

(கள)

அந்நாளிற் நந்தையா ரகமுகிழ்ச்சி
மிகவெய்தி அந்த ண்றக்குப்
பொன்னுதி பல்வகைய தானங்கள்
பூமிசையிற் பொலிய நல்கி
மின்னாரும் புத்திரற்கு மரபுளிமுன்
செய்சடங்கு விதியிற் செய்து
பின்னுளிற் சாதகங்கு விளைமுற்றிப்
பேரின்பம் பெருகி வாழ்நாள்.

(கடு)

கேவ து

வெள்ளை மாவனத் தடிகள்பால் விடைபெற்று மீண்டு
பிள்ளை யோடுங்கள் மனைவியுஞ் சுற்றமும் பிறரும்
உள்ள மாருநன் மகிழ்ச்சியி வெறுவுதங் கடந்தை
எள்ள ருங்கதிர் மாளிகை இடத்துமே வினரால்

(கக)

அஞ்சன லாகுமச் சுதர்களாப் பாளர்தா மரிய
வண்ண நன்மக வோடுவந் தனைந்தநற் செய்தி
கண்ண கன்பொழிற் கடந்தையார் களிப்புறக் கேட்டு
நன்னு மன்பொடு நாடொறும் வந்துபார்த் துவப்பார் (உயி)
பிள்ளை மாமதி போன்றுநற் பிள்ளையார் வளர
வெள்ள வேணியா ரன்பராம் விமலரைக் கொண்டு
வள்ள லார்க்குநன் நாமமிட் டழைத்திட வரத்த
தெள்ளு மாகம விதிமுறை செய்துநற் சடங்கு.

(கக)

ஒருசு வேதவ ணப்பேரு மாளேன ஓண்பேர்
உரிமை யாவிடக் கடந்தையா ருவப்புற வருஞாள்
இருமை சேர்த்திருவெண்ணெய்நல் ஹரிவினி வூறையும்
அருநன் மாமனுர் தம்மனை யெடுத்துவான் தனைந்தார். (22)

அணைந்த-காதல ரும்மையி வரன்றனற் சரியை
மண்ந்த வாதநற் கிரியைநல் யோகமேற் மன்னி
இணக்கு சாமுசித் திகநிலை யாண்டிரன் தினராய்ப்
புணர்ந்தி ருக்குநா எங்கணம் நிகழ்ந்தது புகல்வாம். (23)

வெள்ளி வெற்பமர் விமவனு ரூன்பெறு நந்தி
வள்ள லாரடி மலர்புனை சனற்குமா ரன்பால்
தெள்ளு சத்திய ஞானநற் றரிசனி திருக்தாள்
உள்ளு முள்ளமா ரொருபரஞ் சோதிமா முனிவர் (24)

அன்ன குன்றூரீஇத்-தெண்மல யாசல மனுங்க
மின்னு பேரொளி விமரன்மீ தேகுறும் வேலைப்
பொன்னி நேடுமுத் தெற்திவைப் பெண்ணைநீர் புடைகுழ்
சென்னி மாமதிச் சிவனுறை வெண்ணெய்நற் பதிக்கு. (25)

சேர தாகவல் விமரனங்கின் ரீடுதலு நிற்றந்த
தீர வாலறி விடைப்பரஞ் சோநியார் தேர்ந்து
வார மோடி மீஇச் சுவேதவ ணப்பெரு. மாட்குச்
சேர மெய்யுணர் வெய்திய திறந்திரு வருளால். (26)

தேர்ந்து தீக்கையு மேய்கண்ட நாமமுஞ் செறித்துச்
சார்ந்த மந்தணை மர்ஞ்சிவ ஞானபோ தத்தை
ஈந்து தங்குரு வறிவுறுத் தியபொழிப்பிசைத்தே
ஆர்ந்த செந்தமி மூர்க்கென பொதிவரை யடைந்தான் (27)

அருட்டு றைக்கணே யமர்பொலாப் பின்னையா ருளால்
மருட்டி லாமலை சிந்தித்துத் தெளிந்துபின் மாட்சிப்

பொருட்ட தாஞ்சிவ ஞானபோ தத்தைத்துதன் மொழியிலருட்டி ரத்தினற் பெயர்த்துவார்த் சிகப்பொழிப் பறைங் இன்ன காலையிற் பல்ர்பரி பாகர்க ளீண்ட [தார்.(உடு) அன்னர் சென்னிமேற் றிருவடி வைத்தருள் செப்தே மன்னு மச்சிவ ஞானபோ தத்தினை வகுத்துப் பின்னர் முன்னெடு மாறுசோ ரின்றியே பெருக்கி. (2 கு)

கேவ ரு

உரைத்தருளி வாழ்காளிற் சின்னுட் பின்னர் உயர்வடைய தங்குலத்துக் குரவ ரான் திருத்துறையூ ராகமபண் டிதர்தாங் தம்மைத் தெரிசிக்கா திருக்கின்றன் றிருவெண் காடன் பொருத்தமுற நாமங்குச் சென்று காண்டும் பூங்பெரழில்வெண் ஜெய்ப்பதியிற் பொலிய வரச்சிலைர முன்விடுத்தா ரவர்கள் கூறும் [வெண்டே வாய்த்தமகேட் டகமகிழ்ச்தார் வெண்ஜெய் [வாழ்வார். (நடு)

வாழ்வற்று நகரெங்குங் காவ னங்கள் வானழுதோ ரணங்கமுகு வகைகள் நாட்டித் தாழ்வற்ற சூதமலி கும்ப மாடி தனைபூதலா மங்கலங்கள் எவையுந் தந்தே ஏழுற்ற மாடங்கள் புதுக்கி யாரும் இயலுறவே எதிர்கொண்டு வணங்கி எங்கள் ஊழுற்ற வினைமுருக்கி யேர்தி நல்கும் உத்தமிசற் குருநாத உய்ந்தோ முய்ந்தோம். (நக) என்றுபல முறைபழிச்சி வெண்ஜெய் நல்லூர் இசலதுகல் வேளாளர் யாருஞ் சூழ நன்றாதவு மக்குரவர் விருதி நேடு நல்லசிவா கமசக்டம் நன்னச் சென்றே

ஒன்றுறுமங் கலாதிவண்டைய் நல்லூர் கீமெனி
உயர்விதி வல்லிவந்தங் கும்பர் போற்ற
அன்றுகடல் நஞ்சண்ட அண்ணால் பொற்றுள்
அன்பினெடு மிறைஞ்சியருள் பெற்று மீண்டார்.

மீண்டுதிரு மடத்தெப்து குரவர் பாதம் [நடு]
விருப்பிவெனும் பணிந்தேத்தி விருந்த வித்தார்
நீண்டதிரு முன்டதுத லரான் பாதம்
நினைந்துய்யு மெய்கண்டார் நினைவிற் சற்றும்
கரண்டகைய குருவரவை எதிர்நோக் காது
கழல்பணியா திருக்குமதைக் கருதி நோக்கி
ஆண்டகைய வக்குரவ ரவர்பா லேகி
அண்மையரர்ப் நின்றுலவ அப்போ தங்கண் நந
ஆணவமென் மொழியதனை நால்முன் ஞக
அங்கமரு மாணவகர் அறைதல் கேளாக்
கானுறுநன் மெய்கண்டார் தம்மை நோக்கிக்
கருதுமா கமகுரவர் கனலு நெஞ்சார்
ஏணமரா ணவசொருவம் என்னை என்ன
இயலுறுநற் செவிகேட்டே இனிமை யோடும்
மானுறுநதந் தர்ச்சனியங் குவியி ஞலே
மற்றவரை நேர்சுட்டி மதிக்க வைத்தார். (நட)

மெய்கண்டார் இவ்வாறு சுட்ட லோடும்
விநயமுறு சிந்தையராய் மெய்ம்மை தேர்ந்தே
கைகண்ட சிவஞானந் திகழுச்.சென்று
கருதுமா கமகுரவர் கண் னுற் றுங்குப்

மேய்கண்ட சிவாசாரியர் பூராணம்

கக

பொய்கண்ட சமயநெறிப் புரைநீக் கந்தப்
புண்ணியர்தங் கழல்பணியப் புகழ்ந்தளாவி
நய்கொண்ட சூழலுக்கமயாள் பங்கன் பாதம்
நிலவியபேரன்புடையார் நினைந்து செய்வார். நடு

வேறு

ஆகி சைவநல் வருணாந்தி யேயென அழைத்துப்
பூதி ஈந்துதங் சூருவருள் புரிந்திட்ட படியே
தீது தீர்சிவ ஞானபோ தப்பொருள் தெளிய
ஒது செந்தமிழ்ச் சூத்திரங் களைமுனம் உரைத்து. (நடு)

வார்த்தி கப்பொழிப் புரைனீர் வகுத்தருள் செப்து
கூர்த்த அன்பொடு முதன்மைமா ஞைக்காக் கொண்டு
பார்த்த லத்தகி பக்குவ ரெனப்பலர் புகழத்
தீர்த்த ஞைந்தெழுத் தோடுமா வாக்கியன் செப்பி. (நடு)

வேறு

மெய்யுணர்ந்தார் புகழுமரு ணைந்தி யோடு
மேவதிகை மனவாச கங்க டந்தார்
பெர்ய்யகல்சிற் ரம்பலநா டிகண்முன் ஞகப்
புகழுறமா ஞைக்கர்நாற்பத் தொன்ப தின்மர்
மையகலும் பரிபாக நங்கு ணைந்து
மன்னுசிவ தீக்கைமுறை மருவச் செப்து
தெய்வவருண் மேவிடமுப் பொருளு ணர்த்திச்
சின்மயராந் தன்மையினைச் செய்து பின்னர்ந் டி

வேறு

சுத்த மாணவத் துவிகநற் சோகம்பா வளையே
நித்த முந்தினைந் திருத்தலால் நிருமல சீவன்
முத்த ராகிப்பே ரானந்த மூர்த்தியாய் முடிவில்
சுத்த சித்தெலா நிறைந்திடு சிவபர ஞனூர். (நடு)

மண்ணு ளார்க்டம் மாச்சீர் தரனாந்தன மன்னே
எண்ணி லாகம சாரங்க வினிதீக்டுத் தியும்பும்
அண்ண லாகிய மெய்கண்டா ரத்யினை வழுத்தி
விண்ணு ளார்பணி அருணந்தி யார்திறம் விரிப்பாம். சலி
மெய்கண்ட சிவாசாரியர் புராணம் முற்றும்.
ஆகச்செய்யுள் சள.

அருணந்தி சிவாசாரியர் புராணம்.

வேத வொலியு முழவொலியும் வேள்வியியற்றுக் திருமுறை யோர்
நாத வொலியு மோவாத என்றை பெருகுங் திருத்துறையூர்
ஆகி சைவ குலம்புரித் த அருமை யான பெருந்தவத்தால்
நீதி சாலுஞ் சிவாகமங்கள் நிலவர் வொருவ ரவதரித்தார் (க)

செல்வ மலியுந் தந்தையர்தஞ் சீராட் டோடு வளர்நாளில்
மல்ல லாதி சைவர்க்டம் மாசிற் கேற்ற முறைமையினால்
தொல்லை வேத வரகமங்கள் சொல்லு நல்ல விதிமுறையின்
வல்ல பல்ல சூரியோற் சாத கண்மம் வகுக்துப்பின். (2)

சேய்மை யான பதிவதியுஞ் சிவவே தியருஞ் சூழ்ந்துறைய
நாம கரணஞ் செய்துவாந்து. நலமார் கேச விளைமுற்றி
லூம மாற்றி அன்னம்நுசர் கிரியை முடித்தே யொளிர் பருவந்
தூய்மை யோடு மேறப்பின் துகளர் சுற்றஞ் சூழலுற. (ந.)

எல்லை யில்லாச் சிறப்போடும் இனிய வேதா கூமுறையிற்
புல்லும் பூனூற் கடிமுடித்துப் புரையில் காயத் திரியதனை
நல்ல வோரை தனித்து நவைதீர் காண்டோ பக்கிரமந
தொல்லை முறையிற் செய்வித்தார் தகூர் கைவ மறையோர்கள்

அருண்ந்தி சிவாசாரியர் புராணம்

கந்

அங்காட் டொடக்கிப் பெர்து நூலாம் அரிய மறையின் கன்மயகை
பொன்னூர் பத்தி காண்டவகை பேர்த மருங் காண்டவகை
பன்னு னோதி அங்கவகை பயின் ரூசிறப்பு நூலாகும்
யின்னூர் சைவர் கமங்களெலாம் விதியா வக்குப் பயிலுறுவார். (டு)

ஓ வ து

காமி காதியா மாகமங் கவினுறச் சொல்லு
ஈம நற்சரி யைப்பெராரு யைமுறு கிரியை
தூய்மை யெட்டுறுப் பாச்சொலும் யோகபா தத்தின்
வரய்மை நற்பொருண் நூனபா தப்பொருள் வகையும் (கு)
எனை நற்கலை யாவையு மினியசெங் தமிழும்
ஈன முற்றிடப் பயின்றதா வியாவரு முலிந்து
ஞான நற்சக ஈரகம பண்டிதர் நாமம்
மான முற்றிட வைத்தனர் மண்ணகம் புசழ். (எ)

ஓ வ து

புன்மை நீங்காப் புறச்சம்ய நெறிகள் போக்கிப் புரைதீர்ந்த
நன்மை பெருகுஞ் சைவரெந்றி நாட்டி நான்கு வருணத்திற்
கிருந்மை யாக வருமதியர் தொல்லை வினையின் றுகள்முழுதும்
இன்மை யாதச் சிவாசமங்கள் இயம்பு தீக்கை முறைபுரிந்து.
வளரு நாளிற் றிருவெண்ணைய் மெய்கண் டருளும்வள்ளன்முன்
கிளரு ஞானந் தடையுண்டு கீழ்மை யகற்று மீவர்பாதம்
யினிரு மன்பிற் பணிந்தேத்தி மெய்ம்மைச் சிவஞா னமும்பெற்றே
தளர்வு நீங்கி ம்றஞான- சம்பந் தர்க்குத் தக்கமுறை. (கு)

சுத்தாத் துவித சிலையுணர்த்திச் சொல்லற் கரிய சிவஞான
தீத்தி யாரும் நல்லிருபா விருபங் தினையுஞ் செய்தகருளிப்
பத்த ராவார் பலர்பணியப்-பரசி வோகம் பாவ்னையால்
நித்த வகண்ட ஞானமா நிலைமை யெய்தி நின்றனரால் (ய)

கக

ஷாவசந்தாஞ்சாரியர் புராணம்

அந்தன் பெண்ணைய்க் கரைத்துறையூர்
அமரு மருணாந் திப்பெருமான்
பந்த மனிமுந்து மணங்கமழும்
பதும பத்தைத்தக் துதித்திறைஞ்சிக்
கந்த அடவிபுடை சூழுங்
கடந்தை மறையோர் களிதுஞும்ப
வந்த நல்ல மறைஞான
முனிவர் சரிதம் வகுத்திடுவாம். (கக)

அருணந்தி சிவாசாரியர் புராணம் முற்றும்.
ஆகச்செய்யுள் டுஅ.

மறைஞான சம்பந்த சிவாசாரியர் புராணம்.

—*—

மாவாழ் திருமார் பனுமயனு மகவான் முதல்வா ஞேரவரும்
ஒவா தென்றும் பணிந்துவக்கு முயர்வாம் வெள்ளாற் றின்பாங்கர்
தாவா மறைநான் கோதுசிவன் தணவாத் தூங்கா ஞைமாடப்
பூவார் கோயி வினிதமரும் பெண்ணே கட்டுமாம் புரியதனில்

வேறு

தூயமறைக் குலம்விளங்கச் சொந்கலைகள் தெளிவெய்த
மேயசிவ னடியார்கண் மேல்வினையின் துகளகற்ற
மரயலுயற் சமயங்கண் மறையலர்தங் குலத்தொருவர்
தீயனவெல் லாமாழுத் திருவவதா ரஞ்செய்தார்.

தந்தையார் சுற்றுத்தார் தாய்மார்க் களெடுத்தேந்திக்
சிந்தைகளிப் புறவேத சீதிவழியே செய்சடங்கு
சந்தமறை யொலிமுழுங்கச் சாதகா திகள்செய்து
வந்தமுறை எழுாண்டி ன் மறைமுந்தான் மணமுடித்தார்.

வந்தமர பினுக்கேற்ப வளர்மண்ணயு மாகமும்
முந்தைமது முதலறநூன் மூவறுதொல் பூராணங்கள்
சந்தமுறப் பயின்றூறு சாத்திரமும் வந்தபினர்
எந்தைபிரான் மறைஞான சம்பந்தர் எனப்பெற்றார். (ச)

அங்கிலையிற் றிகழ்வார்தாம் அருணாந்தி யாரையடைந்
தெண்ணுடைய பந்தமறுத் தினையடிகுட் டிடு வெமன்னச்
சொன்னமுறை சீலதீக்கை' சோகமறச் செப்பித்தே
பன்னரிய சிவஞானம் உணர்த்துநால் பலவுரைத்தார். (ட)

ஓ வ ரு.

அன்ன தேசிகர் அடியினை தொழுதவண் நீங்கிச்
சென்னி யாறுடை யார்சிதம் பறதலஞ் சேர்ந்து
மன்னு சிற்சபா நாதரை வலங்காடு பணிந்து
பன்னு மைந்தெழுத் தோதுறாம் பணியடைந் தனர்சின்
உத்த மப்பரி பாகராம் உமாபதி யார்க்குச்
சுத்த தத்துவ ஞானத்தைத் துகளற வருளிச்
சித்தர் சூழ்ந்துவாழ் திருக்களாஞ் சேரியி லமர்ந்து
முத்தி எய்தினூர் முழுமுதற் சிவனடி முன்னி. (ங)

ஓ வ ரு

கண்ணகன் பூரிசை மாடக் கடந்தைமா நகரில் வந்த
அண்ணல்சம் பந்தனூர்தம் அடியினை தலைமேற்கொண்டு
விண்ணுவார் பரவுந் தில்லை வேதாங் தணரின் மிக்க
ஒண்மைசேர் உமாப திப்பே ருக்தமர் திறமு ரைப்பாம் (ஷ)

மனைஞான சம்பந்த சிவாசாரியர் புராணம் முற்றும்.

ஆகச்செய்யுள் கூகூ.

கக்க

கீசிவசந்தானுகாரியர் புராணம்

உமாபதி சிவசாரியர் புராணம்.

ஓபான்னிவளங் தருசோழ நன்னேட்டிற்
புகழ்மலியும் புலியூர் தன்னின்
மன்னுமறைக் குலமகிழ் மாழுனிவர்
பேஷ்றிகைப்ப வனிதை பாகன்
சொன்ன்சிவா கமம்விளக்கத் திருவுடையங்
தணர்மரபி லொருவர் தோன்றிப்
பன்னரிய அபிதானம் உமாபதியார்
எனவெவரும் பரவப் பெற்றூர். (க)

அப்பெற்றி யுடையகிரா னருமறையா
கமமுதலர மனித்துங் தேர்ந்தே
எப்பற்று மறவெறிவா ரழில்வளர்பொன்
னம்பலவ ஸிருதாள் பற்றி
கைப்பற்று மலர்கொண்டு காலமுறப்
பூசித்துக் கருதி வாழ்நாள்
ஒப்பற்ற மறைஞான சம்பந்தர்
பாலுற்ற உண்மை சொல்வாம். (க)

ஒ வ று

மூவர் யிரநாட் கொருநாளின்
மூல முதல்வன் பூசைபுரிந்
தோவா விருதோ டுயர்சிவிகை
யாரோ கண்ரா யுன்னின் முந்
தாவீர வடியார் புடைக்குழத்
தகுநல் விதி வருவாரை
நாவார் மறைஞா னப்பெருமான்
நண்னுஞ் சிவிகை யுறநோக்கி. (கட)

ஓ வ் று

பட்ட கட்டையிற் பகற்குரு டேகுதல் பாரீர்
சிட்டர் சூழ்தர என்ற சொல் செவியுறக் கேட்டே
அட்ட ஸ்ருந்திதா ளகமல ரன்புமா பதியார்
மட்டி லாதபே ரன்பராய் மகிழ்வுகொண் டன்ராய். (ச)

வார்த்தை கேட்டவக் கணத்தினே வாகனத் திழிந்து
தீர்த்த ராகிய சம்பந்தர் திருவடி தொழுது
பார்த்த அக்கணம் பகற்குரு டென்றருள் செய்திர்
சீர்த்தி எப்தினீர் நாயினேற் கப்பொருள் செப்பி. (டு)

பூர்த்தி ஞானஙல் வயம்பினைப் புச்சலுவீ ரென்ன
நார்த்த தும்பிய குரவரும் அதன்பொருள் நவிலப்
போர்த்த தம்வரு ஞையிமானம்புறக் கணித்துக்
கூர்த்த அன்பொடு மாங்கவர் குறிவழிநின்றூர். (கு)

ஓ வ று

இங்கிலை நிற்கு நாளீ லெழில்வளர் மறையேயார் வாழும்
மன்னுதண் கடந்தை வந்த மறைஞான பூமிவர் தாழும்
தண்ணிகர் பணியி யற்றிச் சொருமா பதியார் தங்கண்
இன்னருள் சுறந்து நோக்கின்யத்துக்கற் பாகம் பார்ப்பான் (எ)

பாரகம் புகழும் நல்ல பண்புடைத் தொழிலென் றன்னிக்
*காருக வினைமேற் கொண்ட கரிசிலார் வீதி சென்று
சீரகம் புகுநாற் பாஷிந் செலுத்திய கூழின் சேடம்
வாருமல் விடைத்தாஞ்சென்று கரத்தினில் வாங்கிஉண்டார்

* காருகவினை-நெய்தற்றெழுழில். கரிசிலார்-செங்குஞ்தர்.

க.அ

ஷ்வரசந்தாஞ்சாரியர் பூராணம்

உண்ணுறு காலை அந்தக் கரத்தினி லொழுகுங் கூழூ
அண்ணலார் உமாப திப்பே ரங்கண ரேந்தி யுண்ணத்
தண்ணாருள் சரங்தே யாங்குத் தனிச்சிவஞான போதம்
புண்ணியர் திருவாக் காலே பொலிவுற உரைத்தா ரன்றே (க)

உரைத்தலு மேனை நூலு மொழிவுரு தோதுங் காதல்
வரப்பினும் வணங்கிக் கேட்ப மறைஞான முனிவர் தாமும்
திரத்தந்ற பத்தி சர்ன்ற திருவடை யந்த ணர்க்குக்
கரத்தலா கமல மென்னச் சிவாகமப் பொருள்கள் காண (க0)

எனைய ஞான நால்கள் யாவையு முரைத்துத் தம்மெய்ஞ்
ஞானசற் குருவு ரைத்த நல்லுப தேசஞ் செய்து
தேனினை டினிமை முற்றுஞ் சிவனுறு அமிழ்த முண்ட
வானவ ரெங்க்க விக்க மகிழ்வருள் செய்தா ரன்றே. (கக)

இும்முறை வாழ்வார் தம்மை எழில்ரு ணிருத்தர் தாளை
மெய்ம்முறை பூசை செய்யும் வேதிய ஈறியா ராகித்
தம்முறை பிறம்ந்தா ரிந்தத் தனில்மா பதியா ரென்ன
எம்மா பிழுந்தி ரென்றே எள்ளினு ரெவருங் காண. (க2)

மற்றுது காலை தன்னின் மநிகுல வேந்தாற் பெற்ற
கொற்றவன் சூதியி லேகிக் கோதிலா மடங்கண் டாங்கே
பெற்றிசா லடியர் சூதிப் பேராருட் சிவைனப் பூங்சை
சொற்றநூல் விதியா லாற்றித் துயக்கறு தியானஞ் செய்வார்.

வேவறு

இந்தமுறை ஞானநிட்டை புரியு நாளில்
எழில்வளரு நட்ராசர்க் கியற்றும் பூசை
அந்தமுறை நாள்வரவுஞ் தில்லை வாழும்
அந்தணர்கள் மேவுதிரு வம்ப லத்தே

தமாபதிசிலர்சாரியர் புராணம்

ககு

பந்தமகல் உமாபதியார் பரிவு கூர்ந்து
யர்மண்டி பூசிப்பான் பணிந்து செல்லச்
கிந்தைவே ரூகிங்கல் வந்த ஞானர்
செல்லன்மின் போமென்வே செப்பி விட்டார்.

இக்கொடிய மொழிகேட்ட முனிவர் தாமன்
றெய்துமனத் தளர்வோடு மேகி அந்தத்
தக்கதனி மட்டுமய்திச் சம்பு பூசை
தணவாமே மானதத்திற் ரயங்கச் செய்ய
மிக்கவெறுப் பொடுதடுத்த மறையோர் தாமும்
வேதநா யகர்பூசை விரும்பிச் செய்வான்
புக்குமணிப் பொன்மன்றின் கதவும் நீக்கிப்
புண்ணிய ஆம் பலவாணர் திருமுன்போந்தார்.

அழகியசிற் ற்ம்பலவன் ரேப்ட கத்தை [கடு)
ஆங்குற்று நோக்கினூர் காணு ரஞ்சி
மழவிடையான் திருமுன்னர்ப் பணிந்து மாழ்கி
மாயமிதென் மன்றின்வளர் மனியே மாலும்
அழகுறுதாம்மரையயனுமாதி யந்தம்
அறிவரிய அழற்பிழம்பாம் அண்ணல் அண்ணல்
பழகியஎம் அபராதம் பற்றூய் எங்கன்
பழவடியார்க் கருள்புரிவான் பரிந்து சென்றுய்.

தாட்டுகைன்றேய புணையகப் பற்றி நின்று [ககு)
தனிமாயைக் கடல்நீந்துந் தக்கோர் பாலோ
கோட்டமிலா மனத்தோடு குளத்தி முன்னைக்
குறித்துமதி அமிழ்துண்ணுவுள் குணத்தர் பாலோ

உடி

ஷ்வசங்தாங்காரியர் புராணம்

ஈட்டமரு யல்ராதி இகாண்டன் பாக.

எழிலுறுத்து சனைபுரியு பியல்பேர் சாலோ
நாட்டமொரு மூன்றுடையா யெங்க ஊற்றுய் -

- நடமிடுவா யென்றமுது நெவா ரா.னார். (கள)

இம்முறை, அந்த ஞான ரியாவரு மிரங்கிப் பேரற்ற
மெப்ம்முறை, வேத நாதன் விண்ணிடை விளம்ப அற்றுன்
தம்முறை பூசை யாற்றுந் தகுதிக்கா அமாப திப்பேர்.
அம்முறை பேரனம் மன்ப னவனிடை யமங்தோ மென்றுன்.

விளம்புமா காய வாணி வேதியர் யாரும் கேட்டுத்
தனங்தகிஞ்சு சுடைய்பர்கித் தாயிடைப் புகுமர்ன் கன்றிற்
கிளர்ந்தெழு மன்பி னேநும் கேடிலா ஞானச்செல்வ
வளந்தரு முமாப திப்பேர் மறையவர் பால்வந் தூற்றுர். (கக)

உற்றடி பணிந்தி யாரு மேராதிசால் முனியே. எங்கள்
குற்றநற் குணமாக கொண்டு குறைவுதீர்த் தருளு மாறு
டற்றிலார்க் கருஞாந் தில்லைப் பரன்டிப் பூசை யாற்ற
இற்றைக்கே வருதல் வேண்டு மெம்பிராற் குரியா யென்றுர்.

இண்ணைந் தில்லை வாழும் அந்தனர் வேண்ட ஏகிப்
பொன்ன ணி மன்ற வாணர் பூம்பதப் பூசை புற்றித்
தன்னிக ரந்த ஞ்சார் தனிமட மேங்கிப் பின்னர்
மன்னுறு சீவன் புத்தி வர்த்தாய் ஸ்வகும் நாளில். (கக)

முன்னெரு முனிவன் பன்னாள் முதுசிவ புண்ணி யாஞ்செய்
தன்ன நற் பலத்தி னேலே அகக்கர ணந்தி ருந்தி
உன்னரு ஞான தால்க் ளோத்திமா மேதை யாகிய
ஷின்னெரு பாவந் தன்னை இறைழத் தன்ன பேதை போல.

அன்னோதோர் கார ணத்தா லவனியிற் புலையர் தங்கள் உண்ணருங் குலத்து தித்தா னெப்பில்பேர் பெற்று னெண்ணப் பன்னருங் தாதை கூறப் பாலனும் பருவம் நீங்கித் தன்னிருங் குலத்துக் கண்ணி தனைமணம் புரிந்தா னன்றே.

இண்ணைஞ் சின்னட்ட செல்ல எம்பிரா னருளி னலே முன்னைநற் பவத்திற் செய்த புண்ணிய முதிர்மா லங்கன் உண்ணுதம் மரடி ஓற்ற குறையெலா முன்னி உண்ணிப் பின்னரு வருப்புக் கொண்டு சேரியிற் பிரிந்தா னன்றே (உக)

சற்றமுந் துணையுமீ நீத்துத் துகளறு போத மேவக் கற்றைவார் சட்டயான் வாழுங் கவினுறு தில்லை மேவிப் போற்றினி மத்தில்குழுதோயிற்புமத்தினில் வணங்கிச்சின்னுள் உற்றபின் விறகுவெட்டி ஒவ்வொரு நாளும் கொண்டு (உடு)

மருமலர்ச் சுடையர்ன் ரேக்ரைல் மடப்பள்ளி யூடு செல்லத் திருவடை-அந்த ஞானர் வாயிலாச் செலுத்துங் காலை வரிசிலை வரையாக் கொண்ட வள்ளலா ராகுள்வந் தெய்தக் கருமலி பவந்து டைக்குங் காலமும் மணிமை யாக, (உக)

வெறு

விறவு மடியார் துயர்தீர
வெள்ளி விடைமேல் வரும்பெருமான்
பரவும் பெற்றுங் சாம்பாற்குப்
பரமுத் தியினை நல்கிடுவான்
தீரமெய் யடியார்க் செளியனைத்
தீட்டும் பாவார் திருமுகத்தை
வரமார் கனவில் வந்தருளி
வனிதை பாகர் சிலமொழிவார். (உக)

என்பா லன்பா ருமாபுதிவர் மூழிலார் கொற்றவன்குடியில் அன்பா லேகிப் பணியியற்றி அளித்தி யாவித் திருமுகத்தைத் துன்பார் மலக்கூ டகல்வித்துத் தூய முத்தி தனைநல்கும் சின்பா லன்பா யெனவுரைத்து நீத்தார் பொன்னம் பலக்கிழவர்.

கனவு நீங்கிச் சாம்பரனுர் கருத வரிய திருமுகத்தை மனவாக் கெட்டாச் சிவனெளித்த வண்ணம் ஞாக்கி மகிழ்ந்த்ருகிப் பனவர் தில்லைப் பரஞேயோ பதித னேன்பா லருள்செய்பும் அனகா பொன்னம் பலக்கூத்தா அரசே அழுதே எனத்துதித்தார்.

இந்த முறையாற் றதித்திறைஞ்சிதுனிய சிவனுர் திருமுகத்தைப் பந்தஞ்சு செய்து பரனுறைத்த வாறே பேரந்து பலநாட்கள் கொந்தார் தளவுக் கொடிபுடைசூழ் கோமான் கொற்றவன் குடிவா, முந்தனைளர் திருடமத்தினருகு விறகுப்பணிசெய்வார்

பன்னள் விறகுப் பணிசெய்வாரன்
மழையா லொருநாட் பணிமுட்ட
அந்நாள் மடத்தி லமுதமைக்கத்
தாழ்த்த தாக அஃதறிந்தே
மின்னூர் பொன்னம் பலக்கூத்தார்
விரும்பு மடியார் தாமதமென்
இந்கா ளன்ன மடைத்தொழிலார்
இறைஞ்சி இனைய இயம்புவரால். (நக)

வேறு

பனவர்தங் குரவீர் கேட்டீர் பஞ்சம ஞாருவன் பன்னள் நனிவிற களித்தா னிற்றை நல்கில் னென்று ரைத்தார் அனையவன் நாளை வந்தால் நம்மிடை அழைமின் என்னப் புனிதஅங் தணர்கள் கோமான் புகண்றனன் புகலக் கேட்டார்

மற்றைநா ஸிரட்டி யான காட்டங்கள் மல்கக் கொண்டே
உன்றனர் சாம்பா ரூற்ற எல்லையி னேடித் தாழ்ந்து
கற்றவர் பணியு மெங்கள் கருணையங் கடலே இந்காள்
மற்றவன் போந்தா னென்று மகிழ்வுற வோதி ணேரே.(ந.ஈ)

மடைவளத் தாடியார் கூறும் மகிழ்வுரை கேட்டெட முந்து
நடைகொடு திரும் டத்தின் முன்றிலை நண்ணி யுற்ற
அடியனை நோக்கி அப்பா ஆஸராலீ யாங்க னுற்றூய்
பழுத்விர் குணத்தா யெல்லங்ம் பகர் திவெயன் ற்றுளிச்செய்தார்.

இம்முறை அந்த ணாளர் அருள்து மெழிற்சாம் பானார்
மெய்ம்முறை அரானுர் தந்த திருமுகம் வைத்து வீழ்ந்தார்
கொம்மென் அடியா ரோடிக் குல்வசீர்த் திருமுகத்தைத்
தம்மிடை தாலும் அந்தத் திருமுகங் தண்ணை நோக்கா.(ந.ஈ)

அரனருள் செய்த அந்தத் திருமுகம் மதனை அன்பாற்
சிரமிசை யேற்றிக் கூப்பித் திருநய னங்க ளொற்றிக்
கரசர ணுகி யங்கம் கம்பித்து நடனங்க செய்து
வரதனே நாயே னுய்ந்தே னுய்ந்தன னென்வ னங்கா(ந.ஈ)

எழுந்து பேரின்ப மெய்தி ஏக னை ஜையை நிறைந்து
தொழுந்தகைச் சாம்பார் சுந்தரைசுத்தினி பாதம் நோக்கி
அழுந்துச்த் தியநிர் வாணி தீக்கையா லவித்தார் முத்தி
செழுந்திரு அந்த ணாளர் இதய்விக் குரவ ராவார். (ந.ஈ)

இந்தநன் முறைமை கேட்டேட எப்திய சாம்பா னாதஞ்சு
சந்தமார் மனைவி சுற்றந் தக்கநட் பாளர் கூடிப்
பந்தநான் மறையேர னெங்கள் பதியமர் சாம்பர் னாசை
செந்தமுல் கொளுவச் செய்தான் என்றிறை செவியிற் சொற்றூர்.

உங

ஞெவசந்தாஞ்சாரியர் பூராணம்

அந்தநல் வசனம் கேட்டே அசனு மதிச யித்துச்
சுந்தர மறையோர் தம்பால் வந்தடி தொழுது சொல்வர்கள்
அந்தண ரோறே எங்கள் அருந்தவப் பபனே இற்றென்
சிந்தனை அயிர்க்கு மாறு செய்தனர் சில்லோ ரென்றுண் (ஈக)

என்றலும் அந்த ஞோர் இயம்பின்ற தீக்கை மேன்மை
நன்று மரசன் கேட்டு நாயினென் அறியு மாற்றுல்
இன்றெரு தீக்கை தன்னை இபற்றிடவேண்டு மென்ன
அன்றவர் சூழ்ந்து நிற்கு மடியவர் குழாத்தை நோக்கி (சுக)

சத்திசி பாதம் பெற்ற தலைக்கைமயர் தமைக்கா ஞோது
நித்தலு மருச்சித் தேத்தும் சிருத்தன்மஞ் சனநீர் தன்னால்
அத்தனி மடத்தின் பர்க்கர்க் கோழுகப் புறத்த மர்ந்த
சத்ததா வூரம் தான மூள்ளியை நோக்கிச் சொல்வரா. (சுக)

அரசனே கேட்டி இங்கள் அடியவர் பலவை ஆய்ந்தும்.
வரதபோ தனரா யுள்ள பக்குவம் மருவக் காணேஞ்
பரசிவ ணதியர் நானும் பரிந்துணக் காய்க ளீந்த
உரைபெறு மூள்ளி-இத்தை-உயர்க்கிக் குய்த்தும் காண்டி.

என்றுரை புகன்றே அந்த-எழிலுமா பதியர்- மூள்ளி
தன்றனி உருவம் நோக்கத் தகைபெறு சோதி யாகி
அன்றா சைனையுள் ஸிட்டார் அரகர வெனச்சே-விப்பச்
சென்றுயர் விசம்பி லேசீச் சிவனுரு வாய தன்றே. (சந)

இன்னணம் சிகழுந்த செய்தி கண்டவல் வரச னேதம்
மன்னிடா வகையா னந்த மருவுமா பதியர் பாதம்
பொன்னணி ஆடை மாலை முதலீய கொட்டு சித்து
நன்னூலின் பெருமை யோரா நாயினேன் பிழைபொ அத்தி.

என்றப ராத மீந்து விடைகொடு மீண்ட தற்பின்
நன்றால் அருண மச்சி வாயர்முன் நயக்குஞ் சித்தர்க்
கொன்றமுப் பொருஞ் னர்த்தி உயர்கிவ ஞான மீந்து
பொன்றதல் பவித்த வில்லாப் புவிதார லயத்தினண்ண சகா
ஆங்கம ரந்த ஞோ ரியாவரு மருவ ருத்துத்
தீங்கிலாப் பெரியோர் தம்மைச் செறுத்துடன் கொண்டு சென்றே
ஒங்கெயில் வட்டிப் பாங்க ரோவறத் தள்ளி விட்டுத்
தீங்கிலா அரனுர்க் கேயுக் திருவிழாத் தொடக்கஞ் செய்வார்
மெய்ம்முக மறையோ ரேற்றும் விழாக்கொடி எழாமை காணுப்
பைம்முக அரவப் பூனைன் பதநினீர் திங்க ஆங்கோர்
மைம்முக விசும்பின் வாணி எழுந்தது மறையோர் கேட்டிரீ
நம்முக மன்பு மிக்க நல்லுமா பதிவங் தக்கால். (கா)

எறிடுக் துவச மென்ன இம்மென யாரு மோடித்
தேறுநும் பெருமை யெண்ணூச் சிறியுறேம் பிழைத்துபா துத்தே
ஆற்றனி சடையி னன்றன் அணிவிழா அமைத்தல் வேண்டும்
ஊற்மு தனையி ரென்றே உவப்பொடும் பணிந்து நின்றூர்.

பணிந்தயி னெழுந்து சென்றே பயிலுமா பதியா டென்பார்
குணங்குறி யிலாத கூத்தப் பிராணடி குறுகிப் போற்றி
இணக்குவல் லொளிக்கு மென்னு மின்பமார் முதற்பா வோதி கீஸு
அணங்குசேர் பாகத் தண்ணல் அணிவிழாச் செய்து பின்னர் (கா)

கொடிப்பாட்டு நாலருளிக் குலவுசிவப்
பிரகாசங் கொள்வி னுப்பா
ஒடிப்பாட்டு மருட்பயனே டுண்மைதெறி
விளக்கமுளம் உய்க்குஞ் தூது
படைப்பொற்றிப் பும்பெருடைப்பா சுக்கறப
நிராகரணம் புதிகக் கோவை

உகு

யைவசீந்தாஞ்சாரியர் புராணம்

புடைத்தோற்று பதிக்கோவை சேக்கிழார்பு
ராணமன்பர் புராண சாரம்.

(ஏ.ஒ)

அருளியியின் திருக்கோயிற் புராணம்தை

ஆக்கியரும் பேட கத்தே
மருவியிடப் புரிகாலை அந்தணர்கள்

அம்பலத்தில் வாரா வண்ணம்
பரிவிண்றித் தடுத்தனரப் பொதுவாழு

நடப்பெருமான் பரிவு கூர்ந்து
பெருகுகிரு உமாபதிபார் மான்மியத்தைப்

புவனிமிசைப் பிறங்கச் செய்ய.

(ஏ.க)

ஒருநாட்சா யங்காலைச் சபரியைசெய்

அந்தணர்க் ஞான்புக் கார்க்குப்
பெருநாட கப்பெருமா னுநுவமறைத்

தருஞுதலும் பெம்மா னேயோ
கருமாற் அருஞுதவுங் கண் னுதலே

எனக்கரைந்து கலங்க வூற்றுத்
திருநாதா அம்பலவா வெங்குற்றூய்

என்றென்றே செப்புக் காலை.

(ஏ.ஒ)

சிற்சபையி னடமிடுவா ராஞ்சாலே

விண்ணின்மிசைத் திருவாக் கொன்று
மற்சரமி லுமாபதிபே டகமதனின்

மன்னினம்யாம் வரத்தீ ரென்றே
சற்சன அந் தணர்செவியிற் சார்ந்திடலும்

இங்குமனத் தாய்பாற் செல்கோ
வற்சமென நற்காற்ற வன்குடவாழு

உமாபதிபால் வந்து சூழ்ந்தார்.

(ஏ.ங)

எங்கள்குலச் சிகாமணியே ஏழைமையால்

யாங்களிழை குற்ற மென்னிப்

பங்கமுற தெமைக்காத்தி யென்றவர்தஞ்
சரணமிசைப் பணிந்து சொல்வார்
புங்கவர்கள் போற்றிசைக்கும் பொதுவினடம்
புரிபெம்மான் பூசைக் காக
அங்குசெலக் கானுதெம் பெருமானை
யழுங்கினே மனைய காலை

(ஏக)

உமாபதியார் பேடகத்தில் உறைகின்றோம்
என்னவொரு விண்ணின் வாணி
நமாவென்று தொழுமுடியார் எல்லாருஞ்
செவிகேட்க நன்னிற் ரென்ன
எமாலொன்று குறையுமிலை பேடகத்தில்
ஏழுதுகோயிற் பூராணஞ் செய்து
சுமாவைத்துப் பூசித்தா மென்றருள
அக்கணம்பூ சுர்கள் சொல்வார்.

(ஏடு)

அடிகேளிப் பூராணமதை அம்பலம்வைத்
தரங்கேற்றி அருள்வீ ரென்னப்
படிபோற்றுங் தில்லைநகர்த் திருவுடையந்
தணராவார் பல்லோர் கூடிக
கொடிதோர ணங்கள்குடை சாமரைசின்
னம்முதல குலவிச் சூழ
மடியாராத் தவமுடையீர் வைகுறுமிச்
சிவிகைமிசை யென்ன வந்தார்.

(ஏக)

வந்தேறஞ் சிவிகைதனை மலிதலுற
மந்தணர்கள் வாங்கித் தோண்மேன்
மந்தார மலர்சொரிய வந்தார
வீதியிடை வணங்கிச் சென்றே
சந்தாரு மம்பலத்திற் ரவிசினிடைத்
தகைமைபெறு பூராணங் தன்னை
முந்தாக வைத்துமலர் கொடுதூவி
வாசிக்க முதல்வ ஞர்தம்.

(ஏங)

கு^ஒவி

ஷ்வசந்தானுசாரியர் பூராணம்

என்றுமிருந் ததுபோலப் பொன்மன்றி
லெழுந்தருளி யிருப்பக் கண்டு
நன்றுமந் தணர்மகிழ்வு கொண்டுவில்
பூராணத்தை நயந்து கேட்டுக்
கண்றையுடை ஆனெனவே கசிந்தமனத்
தினராகிக் கதிப்பா ரானார்
மன்றவர்பே ராந்தாலே பூராணமதை
அரங்கேற்றி வைகிப் பண்ணுள், (கு^ஒவி)

ஓ-வ று :

சுத்திய ஞான னந்தத் தத்துவ அனுப வக்தால்
பத்திசெய் அடியார் போற்றப் பராந்திக் கமல மெய்தி
நித்திய சபாலு முத்த நிராகார பூர்த்தி யான
சுத்தவத் துவிதா னந்த சொருபமே யாகி சின்றுர். (கு^க)

ஓ வ று

வாழிதிரு அந்தணர்கள் வாழிசெறி வானேர்
வாழிமலி ஆனிரைகள் வாழிபொழி வானம்
வாழியுலகாளர்சர் வாழிமனு நீதி
வாழிசிவ நேசர்க்குமு வாழிசிவ நாமம். (கு^க)

உமாபதி சிவாசாரியர் பூராணம் முற்றும்.

ஆகச்சேய்யுள் கட்டு

சந்தானுசாரியர் பூராணம் முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மேய்கண்ட நாதன் விரைகழல் வெல்க.

சிவஞான மாதவுன் சேலடி வாழ்க.

சந்தான குரவர் திருநட்சத்திரப்பாடல்.

சித்திரை அத்தம் உமாபதி ஆவணித் திங்கள்தன்னில்
உத்திரம் சீர்கொள் மறைஞான சம்பந்தர் ஒதுகண்ணி
சுத்தமெய்ப் பூரம் அருணந்தி ஐப்பசிச் சோதிதன்னில்
வித்தக மெய்கண்ட தேவர் சிவத்தி மேவினரே.

திருச்சிற்றபலம்.

சிவமயம்
 திருச்சிற்றம்பலம்
 மேய்கண்ட நாதன் விரைகழல் வேல்க்.
 திருவாவட்டுறை ஆதீனம்
மாதவச்
சிவஞான சுவாமிகள் சரித்திரம்.

காப்பு

விநாயகக்கடவுள்

சீர்ப்புத்த தாய்மூலைப்பால் பகுத்துனுங்கால்
 முன்றுறுப்பாற் சேயாய் உள்ளான்
 நார்பூத்த மோத்தல்வரு டுதல்கவர்தல்
 செப்தருந்தி நான்பின் என்ன
 ஏர்பூத்த ஒருறுப்பால் அத்தனையுஞ்
 செப்தருந்தி யான்முன் என்றே
 பார்பூத்த அருள்கொழிக்கும் யானைமுகப்
 பெருமானைப் பரவி வாழ்வாம். (க)

அகத்திய முனிவர்
 சிறந்தஅகத் தியகமின்டு கவின்றருளிச்
 செந்தமிழா சிரியன் என்றேர்
 உறந்தபுகழ்ப் பெயர்ப்பைனந்த தன்றியுநோக்
 காதிப்பல உற்ற தீக்கை
 அறந்தவரு துளவிவனினும் பரிசத்தால்
 மால்சிவமே ஆகச் செய்து
 சிறந்ததிற ஒட்டைப்பரமா சாரியனும்
 ஆலைன கிளைந்து வாழ்வாம். (2)

சண்டேச நாயனார் அறுபத்துமூவர் சேக்கிழார்.
 தந்தைத்தாள் அடைவதற்குத் தந்தைத்தாள்
 அறநறிந்தார் தம்பி ராற்கே
 சிந்தைபா தியலுன்றுஞ் செனுத்தறுபான்
 மூவர்இவர் சீர்த்தி யாவும்
 நிந்தைத்தீர் தரமொழிந்த நிகரரிய
 சேக்கிழார் நீடு வாழ்வார்
 அந்தைத்தீர் தரக்கருதும் அடியேனுள்
 அனவரதம் அகலர ராயே. (ந.)

மெய்கண்ட தேவர்
 அத்திருளைப் போக்கலும்பன் னிருங்கிரோன்
 எனத்தமிழில் அழகு வாய்ப்ப
 மகத்துவநூல் மொழிபெயர்த்த துணர்ந்தியாமும்
 மொழிபெயர்த்தல் வல்லேம் என்று
 மிகத்தழழசத் தியஞான தரிசனிப்பேர்
 மொழிபொயர்த்து மெய்கண் டானென்
 றிகத்தியலப் ப்ரஞ்சோதி அருளியவா
 சிரியனடி இறைஞ்சி வாழ்வாம். (க.)

திருமாளினகத்தேவர்
 கச்சோதங் கதிராமோ யாங்கொள்வயி
 ணவமின்றே கழிவ தாக
 அச்சோவில் வாரியனை ககப்படுவான்
 என்றரங்க மகல நீத்துப்
 பச்சோலைத் தெங்கடருங் கோமுத்தி
 அடைந்தரிய பலசெய் தெல்லாம்
 நக்சோத அருள்கோழித்து வளர்திருமா
 னினைகத்தீதவா நயந்து வாழ்வாம். (கு.)

மாதவச்சிவ்ஞான சவாமிகள் சரித்திரம்

நூக

சிவஞான சவாமிகள்

சீலங்கம் மூலவா கமப்பொருளொன்
றென்றுகித் திறம்பு ஒது
ஞாலங்கம் குலதெய்வ மென்ப்பல்ருங்
கொண்டாட நாங்கள் உய்யை
சாலங்கம் சமவகுத முதவியபோய்
ஒனித்திடவு தயமாய் வந்த
பாலங்கம் விழிமறைத்த சிவஞான
போகிபதம் பணிந்து வாழ்வாம்.

(கு)

நால்

தர்வு கோச்சகக் கலிப்பர்.

பூமணக்கும் பொழின் மணக்கும், பொழிற்கெழில்கூர்
தருமுகமாய்த், தூர்மணக்கும் ஒருப்பொருளைத் துறைப்புனல்
பாய் வளர்த்துவாய், நாமணக்கும் புகழ்ப்படைத்துநலமணக்
கும் புலமணக்கும், தேமணக்குங் தமிழ்மணக்குங் தென்
பாண்டித் திருநாட்டில். (ஏ)

மருந்துகிகர் மொழிமடவார் மைந்தரொடு மாட்டயைப்
பொருக்துவளம் பலசெறியும் பூஞ்சோலை புடையிடைத்தாய்ப்
பருந்துதிசான் றென்றுமொளிர் பாவநா சப்பதிப்பால்
திருந்துபுகழ் விக்கிரம சிங்கபுர மெனும்பதியில். (ஏ)

பொன்பூத்த பெருஞ்சிகரம் பொதிபவரை நிதிபமனும்
கொன்பூத்த செடியகுணக் குறியமுனி அருள்புலமை
முன்பூத்த ஏழுதலை முறைவாய்ந்த முழுத்தவத்து
மின்பூத்த புகழ்ப்பாண்டி வேளான குலதிலகர்.. (கு)

நூ மாதிவச்சிலஞான சவாமிகள் சரித்தீர்ம்

அணிதரும் பலக்கூத்தர் அவர்மனையார் வடமீனும்
பணிதருகற் புடையஙலம் பரவுமயி லம்மையார்
துணிதரும் றிவர்தம்பால் தூயறிவங் குரிததென்னத்
திணிதருமெம் திருந்தொருவர் திருவருளால் அவதரித்தார்.

முக்களா விங்கமென மொழியில்லோத் திருநாமப்.
நக்களா வறப்பூண்டு நங்துபிறைக் கொழுந்தனையார்
அக்களா அரனருளால் ஜூயாண்டின் மேல்வெந்தின்
பக்களா தாத்தோதும் பள்ளியமர்ந் தருளினூர். (கக)

பள்ளிஅமர்ந் தருணூளிற் பரவுபுனற் சோணுட்டு
வள்ளியஆ வடுதுறையில் வாழ்நமச்சி வாய்குரு
ஒள்ளியமென் மலர்க்கழலே உளத்துன்னும் முனிவர்சிலர்
நள்ளியவான் புகழ்மிகுமந் ககர்வீதி வரக்கண்டார். (கங)

கண்டுபணிந் தெழுந்தடிகேள் கடையேணி லண்டந்தமுது
கொண்டுபினர் எழுந்தருள வேண்டுமெனக் குறைவுப்ப
மண்டுபிரி யத்தவரும் மழவுருவப் பெருந்தகையார்
தொண்டுபடற் கிரங்கியவர் தூயமொழிக் குடன்பட்டார்.

திருந்துசுவைக் கறியமுதும் திருவமுதுங் கொண்டருளி
*அருந்ததியேன் னம்மை யென்றோர் அழகியவெய் யுனும்பாடிப்
பொருந்துமவர் செலப்புறத்தே போயிருந்த தந்தையார்
வருந்துதலில் தம்மனைவாய் வந்துங்கழுந் ததைலணர்ந்தார்

* அருந்ததியென் னம்மை அழயவர்கட் கென்றும்
திருந்த அமுதளிக்குஞ் செல்வி—பொருந்தவே
ஆனந்தக் கூத்தர் அகமகிழுத் தொண்டுசெயும்
மானாந் தவாத் மானில்.

உணர்ந்தவுடன் ஒமிந்தரோடும் உறவுப்பாற் போய்வணங்கிப் புணர்ந்ததிரு வருட்பெருமைப் புத்திரனை குறிப்புணர்ந்து தணந்தனர்சென் றனரீன்ற தந்தையார் அம்மைந்தர் மணந்தனராய் முனிவரோடு ஒழிக்கொண்டு நடந்தனரால்

வரையகமுங் கருங்கானம் மருவுக்கும் வயன்மருதத் தரையகமும் எம்பெருமான் தானங்கள் பலவணங்கி விரையமைந்த சோன்னட்டு மினிர்திருவா. வடுதுறையில் உரையமைந்த திரும்டத்தின் உட்புகுந்தார் உவமையிலார்.

புக்கவர்பன் னிரண்டகவை பொருந்தியொளிர் அஞ்ஞான்றே தக்கவராய் முண்டிதாராய்ச் சங்நியா சத்திறம்பூண் இக்கவர்தங் தலைமாலை ஒருங்கணிவார் திருவருளால் திக்கவருள் அதிசயிப்பச் செழுங்கலைகள் பலபயின்றூர். கள

ஆயபெரும் புகழ்த்திருச்சிற் றம்பலத்தே சிகர்நாள்முன் மேயபெருங் கருணையுரு வேலப்ப தேசிகர்தாம் பாயநிரு வாணமெனப் பகர்தீக்கை செயப்பெற்றுத் தாயனையார் சிவஞான முனிவரேனத் தனியமர்ந்தார். காவி

வடகலையில் தென்கலையில் மாறிலா இலக்கியமும் தொடர்புடைய இலக்கணமும் தோலாத தருக்கமுமற் றிடனுடைமெய்ப் பொருட்கலையும் எக்கலையுமூழுதுணர்ந்து திடமுடைய அநுபூதிச் செல்வராய்ச் சிறப்புற்றூர். ககை சிறப்புறுதொல் காப்பியச்சுத் திரவிருத்தி முதற்பலவும் மறப்பில்பெரும் புகழ்க்காஞ்சி மான்மியமும் யமகமுதற் பெறப்படுமங் தாதிகஞும் பிறங்குமிவை முதற்பலவும் உறப்பயில இனிதியற்றி உயர்பரிபூ ரணமுற்றூர். 20

நூல் மாதவச் சிவஞ்சோனே சுவாமிகள் சரித்திரம்
சிவஞான சுவாமிகள் திருநட்சத்திரப்பாடல்
மன்னும் விசுவா வசவருட மேடமதி
உன்னிரவி நாட்பக்லோ தாயிலியம்—பன்னும்
திருவாளன் எங்கோன் சிவஞான தேவன்
திருமேனி நீங்கு தினம்.

சிவஞான மாதவன் கேவடி, வாழ்க.
திருச்சிற்றம்பலம்.

வ
சிவமயம்:
திருச்சிற்றம்பலம்.

சௌவசந்தானுசாரியர் தோத்திரங்கள்.

க. மெய்கண்ட சிவம்.

சிவஞான சித்தியர்.

பங்கடமறை வண்டரற்றப் பசுந்தேன் ஞர்னம்
பரிந்தொழுகச் சிவகந்தம் பரந்து நாறக்
கண்ட இரு தயகமல் முகைகள் எல்லாம்
கண்திறப்பக் காசினிமேல் வந்த அருட் கதிரோன்
ஷிண்டமலர்ப் பொழில்புடைசூழ் வெண்ணெய் மேவும்
மெய்கண்ட தேவன்மிகு சைவ நாதன்
புண்டரிக மலர்தாழுச் சிரக்தே வரழும்
பொற்பாதம் எப்போதும் போற்றல் செய்வரம். 3

விநாயக பூராணம்.

சிறிய ஆடியிற் பெரியமால் வரைப்பொருள் செறிந்தாங்
கறிவு நூல்களின் முடிவெலாம் அகப்படுத் தவற்றின்
நெறியெலாம்விளக் கியசிவ ஞானபோ தத்தைக்
குறிசெய் தீந்தமிய மூலுரை குரவனைப் பணிவாம். 2

அருணகிரிப் பூராணம்.

வேதத்தின் அரும்பொருளை விமலனருள் நந்திக்குப்
பேர்த்தத் சிவஞான போதத்தைக் குருமரபால்
ஒதித்தேர்ந் தாந்தமிழரால் எமக்குணர்த்தி எம்முனம்
சேதித்த மெய்கண்ட தேவனாடி சிந்திப்பாம். 3

நூல்

சைவசந்தாஞ்சாரியர் தோத்திரங்கள்.

சேது பூராணம்.

அல்லாத பரசமய அலகைத் தேர்விண்

கலவுகல் புனற்பெண்ணை அயல்சூழ்வெண்ணையெப்ப
பெரல்லாத இபழகத்துப்புத்தேர் தன்பால்

புனிதசிவாகமப்பெராருண்மை பொருந்த வாய்ந்து
நில்லாத நிலையிதுமற் றென்றும் ஒன்றுய்

நிற்குநிலை இதுவென்மெய்ந் நெறிதேர்ந் தியாரும்
வெல்லாத சிவஞான போதம் சொன்ன

மெய்கண்டான் சரணமுடி மீது கொள்வாம்.

கு

திருவாழூர்ப் பூராணம்.

மைகண்ட மனிமிடற்றேஞ் விரித்த முன்னால்

மரபுணர்ந்து வழிநூலா வகுத்தே உண்மை
கைகண்ட சிவஞான போதம் தந்து

கலைமகளை வாழ்வித்துக் கடவுட் கொள்ளாப்
பொய்கண்ட சமயமுத லாய பெரல்லாப்.

புன்சமய நிலைகெடுத்த புரைதீர் வெண்ணையெ
மெய்கண்ட குரவர்முதற் குரனர் பொற்றுள்
விரைகமலப் போதுமுடி மீது கொள்வாம்.

கு

திருவெண்காட்டுப் பூராணம்.

பன்னுசிவ சமயநெறி வளர வேண்டிய

பரஞ்சோதி அடிகளிந்தப் பாரின் மேவி
மன்னுபுகழுச் சுவேதவனைப் பெருமான் இங்கே
வருகளன விளம்புதலும் மெளனம் நிங்கித்
தன்னிகரில் அபின்தருள் பெற்றுச் சைவ

சந்தான் நெறிதழிமுக்கீத் தமிழ்நூல் செய்தோன்
அன்னையிலன் புடையவன்மெய் கண்ட தேவன்

அடியவருக் கடியவர்தாள் அகத்திற் சேர்ப்பாம் கு.

சீசுவசந்தாஞ்சாரியர் தோத்திரங்கள்.

நடை

திருப்புவணப் புராணம்.

பொய்கண்ட எவையுமெனப் பொல்லாத
 கணபதிதான் புகன்று பின்னர்
 மைகண்டத் தடக்குமரன் வழங்குகிவ
 ஞானநூல் வகுத்துக் காட்டக்
 கைகண்ட பின்னருளே கண்ணுகக்
 கண்டபெண்ணைப் புனல்சூழ் வெண்ணைய
 மெய்கண்ட தேவனடி கைகொண்டு
 கூப்பிழுடி மீது சேர்ப்பாம்.

எ.

திங்களொடு கங்கைபுனை அங்கணஞார்
 செப்புதிரு வருளி ஞேடு
 தங்குருவாம் பரஞ்சோதி முனிவனினி
 தறைகுறிப்புந் தகவாக் கொண்டு
 துங்கமுறு சிவஞான போதமும்வார்த்
 திகப்பொழிப்புஞ் சுழிப்பு நீர்சூழ்ந்
 திங்கமருந் தமிழநாடு வீடுபெறப்
 புரிகுரவர் இருதாள் போற்றி.

ஏ

நேரிசை வேண்பா.

மூன்று மலங்கெடுத்து மூலமா மப்பொருளும்
 தோன்ற அருளுந்தன்தொண்டர்க்கிங்டுகான்றமைந்தோர்
 கைகண்ட தன்றே கடன்ஞாலத் தெப்பொருட்கும்
 மெய்கண்ட தேவன்விரைத் தாள்.

க

சிவபுண்ணியத் தெளிவு.

நற்றமி மூற்சிவ ஞான போதநூல்
 சொற்றுயிர்க் கியல்ப்தாஞ் சுகோதயந்தாக்~
 கற்றவன் வெண்ணைய்மெய் கண்ட தேசிகன்
 கொற்றமார் சூரைகழல் சூழைந்து போற்றுவாம்.

ஏ

ஈடு

ஷ்வஷந்தா ஞாராரியர் தோத்திரங்கள்.

கைவ சமய நேறி.

சிந்திப்பாம் வெண்ணெய்ந்தர் மெய்கண்ட தேவனைடி
வந்திப்பாம் வாழ்த்திமகிழ் வாம்.

கக

பரமத தீமிரபாநு,

வித்தககளை வெண்ணெய்ந்கர் மெய்கண்ட தேவனேனும்
உத்தமனை வைப்பாம் உளத்து.

கக

சங்கற்ப நிராகரணம்.

திருவெண்ணெய் மாநகருள் மெய்கண்ட தேவன்
அருளியவாக் காலரித்தாம் ஆச்.

கந

இறைவ ஞாற்பயன்.

வேதகளை வெண்ணெய்ந்கர் மெய்கண்ட தேவனேனும்
போதகளைப் போதகம்வைப் போம்.

கக

சித்தாங்த தெரிசனம்.

மெய்கண்டேன் மேற்பிறவி காணேன் திருவெண்ணெய்
மெய்கண்டான் நாலைவினு வி.

கடு

தாயுமானவர்.

பொய்கண்டார் கானுப் புனிதமெனும் அத்துஷித
மெய்கண்ட நாதனருள் மேவுநரள் எந்நாலோ.

கக

கைவசந்தா ஞாரியர் தோத்திரங்கள்.

நூ. 5

அருணந்திசிவம்.

சிவபுண்ணியத் தெளிவு.

புண்ணெறி அகற்றிய போத சூத்திரத்
தின்னெறி விளங்க்குநால் இலங்கச் செய்துமேல்
நன்னெறி காட்டரு ணந்தி தேசிகன்
தன்னிருப்பங்கய சரணம் போற்றுவாம்.

கி

முப்பொருளி னீரியல்பும் ஓரியல்பா
நுவலாது முறைவெவ் வேறுயச்
செப்புகியா கமங்களின்றன் பொருளெளாருமை
பெறவுணர்த்து திறமுன் னுலை
ஒப்பவிரி யாப்பதனுற் சித்தியெனும்
வழிநூலா ஒளிர்பிற் காலத்
திப்புவியோர் தெளிந்துய்ய மொழிந்தஅஞ்
-ணந்திசிவன் இனைத்தாள் போற்றி.

கி

புரமத்திமிரப்பாநு.

ஆர்ந்து நினைவாம் அருணந்தி தேவனடி
சார்ந்தார் அடியினையுங் தாழ்முந்து:

ந

தாயுமரானவர்.

பாதிவிருத் தத்தாலிப் பார்விருத்த மாக்வண்மை
சாதித்தார் பொன்னடியைத் தான்பணிவ தெங்களோ க.

ஆகச்செய்யுள் உயி

மறைஞான சம்பந்த சிவம்.

சிவப்பிரகாசம்

பார்புகழு வளர்ச்சாம் வேதம் மல்கப்
பராசநமா முனிமரபு பயில் ஞானச்
சார்புதர வந்தருளி எம்மை ஆண்ட
சைவசிகா மணிமருத்த தூலைவன் அந்தன்
கார்மருவு பொழில்புடைக்குழு மதில்மீதே மதியும்
கடவாழம் நெஞ்சுங்கொடியின் கரந்தகையுங் கடைந்தைச்
சீர்நிலவு மறைஞான சம்பந்தன் எந்தை
திருவளரு மலரடிகளே சென்னில் வீவ்ப்பாம். க

திருவளருஞ் சாமமறை திகழ்ப்பா சரண்மழீபோன்
விரசநர்பான் மறையுணர்வுவிரிந்தொளிரப் புணர்த்துவோன்
மருதமொடு கடந்தையையாள் மறைஞான சம்பந்த
துருமணிதன் மருமலர்த்தாள் குறித்துநிதம் பரசிடுவரம். 2

தாயுமானவர்

சிற்றம் பலமன்னுஞ் சின்மய்ராங் தில்லைநகர்க்
கொற்றங் குடிமுதலைக் கூறுநாள் எந்நாளேரா.

ஆகச்செய்யுள் 23

உமாஸ்தி சிவம்

சிவபுண்ணியத்தெளிவு.

சொற்றரு முதல்வழித் தொன்மை நூண்முறை
கற்றெறுளிர் சிவப்பிர காசை நூல்புகல்
கோற்றவன் குடிவரு குரவன் எம்மையாள்
நற்றவன் பதமகம் நாட்டு வர்மரோ. ந.

ஷைவங்களோன்றாரியர் தோத்திரங்கள்.

காக்

அடியார்க்கெளிய் னெனத்தில்லை
 அங்ன லருஞ்ச திருமுத்தின்
 பாட்டே பெற்றுன் சாம்பாற்குப்
 பரம முத்தி யப்பெரும்பே
 உடலுங் கரைவுற் றடைந்திடுவான்.
 உயர்தீக் கையினை அகுண்ணக்கரல்
 கடிதிற் புரிகோற் றங்குடியார்
 கமலமலரின் கழல் பேரந்தி.

தாயுமானவர்

குறைவிலருண் ஞானமுதல் கிகாற்றங் குடியுபடிகள்
 நறைமலர்த்தாட்கன்புபெற்று நாமிருப்ப தெங்களேர்.

ஆகத்செய்யுள் 26

மாதவ சி
 விவந்தான சுவாமிகள் தோத்திரங்கள்.

சிதம்பரம் சப்ளாதர் புராணம்.

குறியமுனி அருளியமெய் வரத்தினுல்
 அவதரித்துக் கோதில் ஞானத்
 துறைசைநமத் சிவாயுக்கு அந்தகடலும்
 வடமெர்மிதென் மொழிப்பேர்த் தூய
 நிறைகடலும் உண்டுபுனி தாத்துவித
 சித்தாந்தம் நிலவும் பூமேல்
 மறைமொழிமெய்ச் சிவஞ்ன பாடியங்கேங்
 தமிழ்வகுத்த யோகி வாழி.

க.

தீடு மாதவச் சிவஞான சீவாழிகள் தோத்திரம்.

திருமாணிக்குழிப் புராணம்.

வடிவெழுத்தும் பெயரெழுத்துங் தன்மையெழுத்
துந்தெரித்து வழக்கிற் காட்டி.

முடிவெழுத்தி ஞக்கவே நிலயத்தாற்
பொருட்பகுதி முற்றுங் காட்டி.
உடலெழுத்துஞ் சார்பெழுத்தும் உயிரெழுத்தும்
அயன்முதலோர் எழுத்திற் காட்டி.
மடமையறுத் தருள்துறைசைச் சிவஞான
சாமியிரு மலர்த்தாள்ழோற்றி.

4

கருணைபொழி திருமுகச்சிற் றிருநீற்று நுத்தலங்

கண்டாறை வசப்படுத்தக் கனிந்தவரா யழகும்
பெரும்பதரு துறவோடு பொறையுளத்திற் பொறுத்தே
பிஞ்ஞகன்ற் மலர்த்தாள்கள் பிரியாத மனமும்
மருவினர்க் ளக்ளாத ஞானமே வந்தவாம்

வளர்துறைசைச் சிவஞான மாழுனிவன் மலர்த்தாள்
ஒருபெருமூதும் நீங்காமல் எமதுளத்திற் கிரத்தின்
ஒதிடுநா வினிலென்று முன்னிவைத்தே உரைப்பாம்.

ஒதரிய வாய்மைச் சிவாகமங் குட்டைவாம்.

உற்றபேர் ராக ரமதாய்.

ஒங்குதிரு வாவு துறைப்பதியி லற்புதகு

தொருவடிவு கொண்ட ருளியே

பேதமுறு சமயவா திகளுள் மியக்ஞை

பெயர்க்கும்ரச குளிகை யங்கிப்

பிரியமுட னேவங் தடுத்தவர்க் கின்பப்

பெருங்கருணை மேரு வாகி.

மாதவச் சிவஞான சுவாமிகள் தோத்திரம். சீர்.

ஆதரித் தடியேங்க ஞங்ஙைத் தெவிட்டாத
அமிர்தசா கரமா கியே
அழகுபொலி கலைசைச் சிதம்பரே சுராடிக்
கதிமதுர கவிதை மாரி
மாதவர் வழுத்தப் பொழிந்தருளி யென்றுமவர்
மன்னிவளர் சங்கி தியிலேரர்
மணிவிளக் கெண்ணவளர் சிவஞான மாதவன்
மலர்ப்பதம் வணங்கு வாமே. கு

தொட்டிகலைச் சுப்பிரமணிய சுவாமிகள்.

கலைதேர் நமச்சி வாயகுரு
தருணைக் கடவிற் ரினைத்தாடிக்
கலகப் பாசத் தொடரருத்துக்
காமத் தறிமை அறவீழ்த்தி
அலையுஞ் சமயத் தருக்களைக்கீழ்
அடிவே ரோடும் அகழுங்கெறிந்திட்டு
அருளின் படாத்தை முகமேற்கொண்டு
ஆதி வேதா தமங்களெனும்
தொலையா மணிகள் இருமருங்குங்
தொனிக்கச் சைவ மதம்பொழிந்து
துங்க மோடும் உலகமுற்றுங்
சுற்றும் வெற்றி வாரணமே
மலையா தருஞும் முனிவர்சிகா
மணியே வருக வருகவே
வளமார் துறைசைச் சிவஞான
வள்ளால் வருக வருகவே. கு

போ, பாண்டித்துரைத்தேவர்:

சாம மாதவச் சிவநூன் சுவாமிகள் தோத்திரம்.

திண்ணவின்பச். சேவடியுங் திருவிழியுங்
திருமார்புஞ். செல்வக் கையும்
நண் ஞுமன்பர்க் கருள்கருணைத் திருமுசமும்
பசங்குழவி நடையே யாகிப்
புண்ணியத்தின் பொவிவாகி அற்புதக்கோ
லக்கொழுந்தாய்ப் புலைா யேற்குக்
கண்ணினவிட்டு நீங்காத சிவநூன்
சற்குருவே கருணை வாழ்வே.

—
மேய்கண்ட நாதன் விறைகழல் வெல்க்.

சிவநூன மாதவன் சேவி வாழ்க்.

—
—
—

வ ர மு த து .

வாள்முகில் வழாது பேய்க
மலிவளம் சுரக்க மனளன்
கோள்முறை அரசு செய்க
குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்க
நாள்முறை அறங்கள் ஒங்க
நற்றவம் வேள்வி மல்க
மேள்மைகோள் சைவ நீதி
விவாங்குக உலக மெள்ளம்.

—
திருச்சிற்றம்பலம்:

—

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்புலங்

காஞ்சி புரம்

மெய்கண்டார் கழக வெளியீடுகள்

1.	திருமுறை சாத்திரங்கள்	
2.	தலையூம் உரையின மேல்குறிப்பு	
3.	திருநூரணசம்பந்தர் திருநாட்சிறப்பு	
4.	காஞ்சிப்புராணம்	2—8—0
5.	திருந்திதாண்டா திருநட்சத்திரப்படம்	
6.	ஆண்டுவிழாத் தலைமைப்பேருரை	
7.	திருவேலுகம்பநாதர் திருக்கோயில் திருப்பணியாளர் உருவப்படம்	0—0—6
8.	திருக்குரங்கணிஞருட்டத்தேவாரம்	
9.	திருவோத்துர்த் தேவாரம்	
10.	திருமாதறல் தேவாரம்	0—0—3
11.	திருப்பன்னியீழுச்சி திருவெய்ப்பாவை	0—0—3
12.	சௌஷ்டங்காஞ்சாரியர் புராணமும் சிவஞானசவாமிகள் சரித்திரமும்	0—2—0
13.	திருப்பணங்காட்டுத் தேவாரம்	0—0—3
14.	பாராயணத் திருமுறைத்திரட்டு	0—2—0
15.	திருநெறிக் காஞ்சைக்காட்டுத் தேவாரம்	0—0—3
16.	சிவஞான போதம்	0—2—0
17.	கச்சியேகம்பர் மாலை	
18.	திருமேற்றவர்த் தேவாரம்	0—0—3